

31984L0491

L 274/11

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

17.10.1984.

PADOMES DIREKTĪVA
(1984. gada 9. oktobris)
par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz heksahlorcikloheksāna emisijām

(84/491/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100. un 235. pantu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 76/464/EEK (1976. gada 4. maijs) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 6. un 12. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽³⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽⁴⁾,

tā kā, lai aizsargātu Kopienas ūdens vidi no piesārņojuma ar dažām bīstamām vielām, Direktīvas 76/464/EEK 3. pantā paredzēta iepriekšēju atļauju sistēma, kas nosaka emisijas standartus attiecībā uz to vielu emisijām, kas uzskaitītas minētās direktīvas pielikuma I sarakstā; tā kā minētās direktīvas 6. pantā paredzēts, ka ir jānosaka robežvērtības attiecībā uz emisijas standartiem, kā arī kvalitātes mērķi attiecībā uz ūdens vidi, ko ietekmē minēto vielu emisijas;

tā kā heksahlorcikloheksāns (še turpmāk "HCH") ir halogēnorganisks savienojums, un toksicitātes, noturības un bioakumulācijas dēļ tas ir iekļauts I sarakstā;

tā kā dalībvalstīm ir jāpiemēro robežvērtības, izņemot gadījumus, kad tās var izmantot kvalitātes mērķus;

tā kā, ievērojot to, ka tiešu HCH emisiju radītā ūdens piesārņojuma cēlonis lielā mērā ir uzņēmumi, kas HCH ražo, apstrādā un papildus no tā gatavo preparātus vienā un tajā pašā vietā, attiecībā uz emisijām no šādiem uzņēmumiem būtu jānosaka robežvērtības un attiecībā uz ūdens vidi, kurā šādi uzņēmumi novada HCH, būtu jānosaka kvalitātes mērķi;

tā kā būtiska ir arī citu tiešo rūpniecisko HCH piesārņojuma avotu ietekme; tā kā tāpēc attiecībā uz šīm emisijām gadījumā, kad tehnisku iemeslu dēļ nav iespējams noteikt emisijas robežvērtības Kopienas līmenī, dalībvalstīm neatkarīgi būtu jānosaka emisijas standarti, ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos līdzekļus;

tā kā dalībvalstīm būtu jāgādā par to, lai sakarā ar pasākumiem, kas paredzēti saskaņā ar šo direktīvu, nevarētu palielināties augšnes un gaisa piesārņojums;

tā kā būtu jāievieš īpaša monitoringa procedūra, lai dalībvalstis varētu pierādīt, ka ir ievēroti kvalitātes mērķi;

⁽¹⁾ OV L 129, 18.5.1976., 23. lpp.

⁽²⁾ OV C 215, 11.8.1983., 3. lpp.

⁽³⁾ OV C 127, 14.5.1984., 138. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 57, 29.2.1984., 1. lpp.

tā kā šīs direktīvas efektīvas īstenošanas nolūkā būtu jāparedz, ka dalībvalstis veic minēto HCH emisiju ietekmētās ūdens vides monitoringu;

tā kā ir svarīgi, lai reizi piecos gados Komisija ziņotu Padomei par šīs direktīvas īstenošanu dalībvalstīs;

tā kā šīs direktīvas darbības jomā neietilpst gruntsūdens, jo uz to attiecas Direktīva 80/68/EEK, (1)

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šajā direktīvā:

- ievērojot Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 1. punktu, noteiktas emisijas standartu robežvērtības attiecībā uz HCH emisijām no rūpniecības uzņēmumiem, kas definēti šīs direktīvas 2. panta g) punktā,
- ievērojot Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 2. punktu, noteikti kvalitātes mērķi attiecībā uz HCH ūdens vidē,
- ievērojot Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 4. punktu, noteikti termiņi, kādos ir jāpanāk atbilstība nosacījumiem, kas norādīti atļaujās, ko dalībvalstu kompetentās iestādes piešķirušas attiecībā uz esošajām emisijām,
- ievērojot Direktīvas 76/464/EEK 12. panta 1. punktu, noteiktas mērīšanas standartmetodes, kas dod iespēju noteikt HCH koncentrāciju emisijās un ūdens vidē,
- ievērojot Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktu, ieviesta monitoringa procedūra,
- dalībvalstīm izvirzīta prasība sadarboties savā starpā tādu emisiju gadījumā, kas ietekmē vairāk nekā vienas dalībvalsts ūdeņus.

2. Šī direktīva piemērojama Direktīvas 76/464/EEK 1. pantā minētajiem ūdeņiem, izņemot gruntsūdeņus.

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) "HCH"
ir 1,2,3,4,5,6-heksahlorcikloheksāna izomēri;
- b) "lindāns"
ir produkts, kas satur vismaz 99 % 1,2,3,4,5,6-heksahlorcikloheksāna γ-izomēra;
- c) "lindāna ekstrahēšana"
ir lindāna atdalīšana no heksahlorcikloheksāna izomēru maisījuma;

d) "robežvērtības"

ir I pielikumā norādītās robežvērtības;

e) "kvalitātes mērķi"

ir II pielikumā norādītās prasības;

f) "HCH" apstrāde

ir jebkurš rūpniecisks process, kas iekļauj HCH ražošanu vai izmantošanu, vai jebkurš cits rūpniecības process, ko raksturo HCH klātbūtne;

g) "rūpniecības uzņēmums"

ir uzņēmums, kurā apstrādā HCH vai jebkuru citu vielu, kas satur HCH;

h) "esošs uzņēmums"

ir rūpniecības uzņēmums, kas darbojas šīs direktīvas paziņošanas dienā.

i) "jauns uzņēmums" ir:

- rūpniecības uzņēmums, kas sācis darboties pēc šīs direktīvas paziņošanas dienas,
- esošs rūpniecības uzņēmums, kura HCH ražošanas vai apstrādes jauda ir ievērojami palielinājusies pēc šīs direktīvas paziņošanas dienas.

3. pants

1. Robežvērtības, termiņi, kas noteikti attiecībā uz atbilstību šīm robežvērtībām, un emisiju monitoringa un kontroles procedūra ir noteikta I pielikumā.

2. Robežvērtības parasti piemēro vietā, kur notekūdeņi, kas satur HCH, atstāj rūpniecības uzņēmumu.

Ja HCH saturošos notekūdeņus apstrādā ārpus rūpniecības uzņēmuma pārstrādes uzņēmumā, kas paredzēts HCH atdalīšanai, dalībvalsts var atļaut robežvērtības piemērot vietā, kur notekūdeņi atstāj pārstrādes uzņēmumu.

3. Direktīvas 76/464/EEK 3. pantā paredzētajās atļaujās jābūt noteikumiem, kas būtu vismaz tikpat stingri kā noteikumi šīs direktīvas I pielikumā, izņemot gadījumu, kad dalībvalsts izpilda Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktu, pamatojoties uz šīs direktīvas II un IV pielikumu.

Atļaujas pārskata vismaz reizi četros gados.

4. Neskarot to saistības, kas izriet no 1., 2. un 3. punkta, kā arī no noteikumiem Direktīvā 76/464/EEK, dalībvalstis jauniem uzņēmumiem var piešķirt atļaujas tikai tad, ja šie uzņēmumi piemēro standartus, kas atbilst labākajiem pieejamiem tehniskajiem līdzekļiem, kad tas ir vajadzīgs piesārņojuma novēršanai saskaņā ar minētās direktīvas 2. pantu vai konkurences izkropļojumu novēršanai.

(1) OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp.

Neatkarīgi no pieņemtās metodes gadījumā, kad paredzētie pasākumi tehnisku iemeslu dēļ neatbilst labākajiem pieejamiem tehniskiem līdzekļiem, pirms atļaujas izdošanas attiecīgā dalībvalstis sniedz Komisijai šo iemeslu pamatojumus.

Komisija tūlīt nosūta šos pamatojumus citām dalībvalstīm un iespējami drīz nosūta visām dalībvalstīm ziņojumu, kurā sniegts tās atzinums par izņēmumu, kas paredzēts otrajā daļā. Vajadzības gadījumā tā vienlaikus iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus.

5. Analīzes standartmetode HCH klātbūtnes noteikšanai dota III pielikuma 1. punktā. Citas metodes var izmantot ar nosacījumu, ka šādu metožu noteikšanas robežas, precizitāte un ticamība ir vismaz tikpat augsta kā tā, kas noteikta III pielikuma 1. punktā. Precizitāte, kas paredzēta attiecībā uz notekūdeņu plūsmas mērījumu, ir norādīta III pielikuma 2. punktā.

6. Dalībvalstis gādā par to, lai pasākumi, kas paredzēti saskaņā ar šo direktīvu, neradītu HCH piesārņojuma pieaugumu citās vidēs, jo īpaši gaisā un augsnē.

4. pants

Attiecīgās dalībvalstis gādā par to, lai tiktu uzraudzīta ūdens vide, ko ietekmē rūpnieciskās emisijas.

Gadījumā, kad emisijas ietekmē vairāku dalībvalstu ūdeņus, attiecīgās dalībvalstis sadarbojas, lai saskaņotu monitoringa procedūras.

5. pants

1. Attiecībā uz to, kā dalībvalstis īsteno šo direktīvu, Komisija veic salīdzinošu izvērtējumu, pamatojoties uz informāciju, ko dalībvalstis katrā atsevišķā gadījumā sniedz tai saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 13. pantu un pēc tās pieprasījuma. Attiecīgā informācija jo īpaši satur:

— sīkus datus par atļaujām, kurās noteikti emisijas standarti attiecībā uz HCH emisijām,

— 1. panta 2. punktā minētajos ūdeņos veikto HCH emisiju uzskaites rezultātus,

— HCH koncentrāciju noteikšanas nolūkā izveidotā valsts tīkla izdarīto mērījumu rezultātus.

2. Reizi piecos gados, un pirmoreiz četrus gadus pēc šīs direktīvas paziņošanas, Komisija nosūta Padomei 1. punktā minēto salīdzinošo izvērtējumu.

3. Ja mainījušās zinātnes atziņas galvenokārt attiecībā uz HCH toksicitāti, stabilitāti un uzkrāšanos dzīvajos organismos un nosēdumos vai ja labākie pieejamie tehniskie līdzekļi ir uzlabojušies, Komisija iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus, kas paredzēti tam, lai vajadzības gadījumā padarītu stingrākas robežvērtības un kvalitātes mērķus vai noteiktu papildu robežvērtības un papildu kvalitātes mērķus.

6. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā pasākumi, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 1986. gada 1. aprīlim izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos savus tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, kuru reglamentē šī direktīva.

7. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1984. gada 9. oktobrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. BRUTON

PIELIKUMS

**ROBEŽVĒRTĪBAS, TERMIŅI, KAS PAREDZĒTI ATTIECĪBĀ UZ ATBILSTĪBU ŠĪM ROBEŽVĒRTĪBĀM,
UN MONITORINGA UN KONTROLES PROCEDŪRA, KAS PIEMĒROJAMA EMISIJĀM**

1. Robežvērtības un termiņi

Rūpniecības nozare ^(a)	Mērvienība	Robežvērtības ^(d) , kas jāievēro no	
		1986. gada 1. aprīļa	1988. gada 1. oktobra
1. HCH ražošanas uzņēmums	HCH grammi uz tonnu saražota HCH ^(b)	3	2
	HCH miligrami uz novadītu litru ^(c)	3	2
2. Lindāna ekstrahēšanas uzņēmums	HCH grammi uz tonnu apstrādāta HCH ^(b)	15	4
	HCH miligrami uz novadītu litru ^(c)	8	2
3. Uzņēmums, kurā veic HCH ražošanu un lindāna ekstrahēšanu	HCH grammi uz tonnu saražota HCH ^(b)	16	5
	HCH miligrami uz novadītu litru ^(c)	6	2

^(a) Robežvērtības, kas norādītas tabulā, aptver arī varbūtējas emisijas sakarā ar lindāna preparāta gatavošanu tajā pašā vietā. Padome vajadzības gadījumā vēlāk noteiks robežvērtības un attiecīgos pasākumus rūpniecības nozarēm, kas apstrādā HCH un kas nav minētas šajā tabulā, un jo īpaši lindāna preparātu rūpniecības uzņēmumiem, kas ražo augu, koksnes un tauvu aizsardzības līdzekļus. Pa to laiku dalībvalstis neatkarīgi nosaka emisijas standartus izplūdēm no tādiem uzņēmumiem, ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos līdzekļus.

^(b) Robežvērtības attiecībā uz svaru (mēneša vidējās vērtības).

^(c) Robežvērtības attiecībā uz koncentrāciju (mēneša plūsmas vidējā svērtā HCH koncentrācija).

^(d) Robežvērtības, kas piemērojamas kopējam HCH daudzumam visu veidu HCH saturošos notekūdeņos, kas nāk no rūpniecības uzņēmuma vietas.

2. Robežvērtības, kas izteiktas kā koncentrācija, ko principā nevar pārsniegt, ir norādītas tabulā šie iepriekš. Robežvērtības, kas izteiktas kā maksimālās koncentrācijas, nekādā ziņā nevar būt lielākas par robežvērtībām, kas izteiktas kā svars dalīts ar ūdens daudzumu, kas vajadzīgs, lai saražotu vai apstrādātu vienu tonnu HCH.

Robežvērtības attiecībā uz svaru tabulā šie iepriekš, kas izteiktas kā novadītā HCH daudzums attiecībā pret saražotā vai apstrādātā HCH daudzumu, ir jāievēro katrā ziņā.

3. Dienas vidējās robežvērtības, veicot monitoringu saskaņā ar noteikumiem 4. un 5. punktā šie turpmāk, ir divkārtšas atbilstošās mēneša vidējās robežvērtības, kas norādītas tabulā šie iepriekš.

4. Lai pārbaudītu, vai emisijas atbilst emisijas standartiem, kas noteikti saskaņā ar šo direktīvu, ir jāievieš monitoringa procedūra.

Šajā procedūrā jāparedz paraugu ņemšana un analīze un notekūdeņu plūsmas un saražotā vai apstrādātā HCH daudzuma mērīšana. Ja nevar noteikt saražotā vai apstrādātā HCH daudzumu, monitoringa procedūra pamatojas vienīgi uz varbūtējo HCH daudzumu, kas varētu būt saražots vai apstrādāts attiecīgajā laika posmā, ņemot vērā ražošanas iekārtas, kas darbojas, un standartus, kas ir atļaujas pamatā.

5. Ņem paraugu, kas ir raksturīgs 24 stundu laikposma emisijai. Mēneša laikā novadītā HCH daudzums ir jāaprēķina, pamatojoties uz diennakts laikā novadītajiem HCH daudzumiem.

Tomēr attiecībā uz rūpniecības uzņēmumiem, kas novada ne vairāk par 3 kg HCH gadā, var ieviest vienkāršotu monitoringa procedūru.

II PIELIKUMS

KVALITĀTES MĒRĶI

Dalībvalstīs, kur piemēro Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktā paredzēto izņēmumu, emisijas standartus, ko saskaņā ar minētās direktīvas 5. pantu nosaka un nodrošina dalībvalstīs, nosaka tā, lai attiecīgais kvalitātes mērķis vai mērķi no šē turpmāk uzskaitītajiem būtu izpildīti platībā, ko ietekmē HCH emisijas. Kompetentā iestāde nosaka ietekmēto platību katrā atsevišķā gadījumā un no 1. punktā uzskaitītajiem kvalitātes mērķiem izvēlas mērķi vai mērķus, kurus tā uzskata par atbilstīgiem, ņemot vērā ietekmētās platības paredzēto izmantojumu un to, ka šīs direktīvas mērķis ir likvidēt visu piesārņojumu.

1. Nolūkā likvidēt piesārņojumu Direktīvas 76/464/EEK nozīmē un ievērojot minētās direktīvas 2. pantu, ir noteikti kvalitātes mērķi šē turpmāk ⁽¹⁾, kas tiek mērīti pietiekami tuvu emisijas vietai ⁽²⁾.
  - 1.1. Kopējā HCH koncentrācija iekšējos virszemes ūdeņos, ko ietekmē emisijas, nedrīkst pārsniegt 100 nanogramus litrā.
  - 1.2. Kopējā HCH koncentrācija estuāra ūdeņos un teritoriālajos jūras ūdeņos, ko ietekmē emisijas, nedrīkst pārsniegt 20 nanogramus litrā.
  - 1.3. Attiecībā uz ūdeņiem, ko izmanto dzeramā ūdens iegūšanai, HCH saturam jāatbilst Direktīvas 75/440/EEK ⁽³⁾ prasībām.
2. Papildus iepriekš minētajām prasībām direktīvas 5. pantā minētajam valsts tīklam jānosaka HCH koncentrācijas iekšējos virszemes ūdeņos un rezultāti jāsalīdzina ar kopējo HCH koncentrāciju 50 nanogrami litrā.

Ja kādā no valsts tīkla vietām šī koncentrācija nav ievērota, iemesli ir jādara Komisijai zināmi.
3. Kopējai HCH koncentrācijai nosēdumos un/vai mīkstmiešos un/vai gliemenēs un/vai zivīs laika gaitā nevajadzētu ievērojami palielināties.
4. Ja ūdeņiem kādā platībā piemēro vairākus kvalitātes mērķus, ūdens kvalitātei jābūt pietiekamai, lai atbilstu katram no tiem.

⁽¹⁾ Koncentrācijas, kas norādītas 1.1. un 1.2. punktā ir minimālās prasības, kas vajadzīgas ūdens dzīvo organismu aizsardzībai no piesārņojuma Direktīvas 76/464/EEK 1. panta 2. punkta e) apakšpunkta nozīmē.

⁽²⁾ Izņemot kvalitātes mērķi 1.3., visas koncentrācijas attiecas uz gada laikā iegūto rezultātu aritmētisko vidējo.

⁽³⁾ Direktīva 75/440/EEK attiecas uz to virszemes ūdeņu kvalitāti, kas paredzēti dzeramā ūdens ieguvei dalībvalstīs (OV L 194, 25.7.1975., 26. lpp.). Tajā paredzēts obligātais "kopējo pesticīdu" lielums (ieskaitot HCH).

III PIELIKUMS

MĒRĪJUMU METODES

1. Analīzes standartmetode paredzēto vielu koncentrācijas noteikšanai emisijās un ūdeņos ir gāzu hromatogrāfija ar elektronu satveres detektoru pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju un attīrīšanas.

Metodes ticamībai ⁽¹⁾ un precizitātei ⁽¹⁾ ir jābūt ± 50 % koncentrācijā, ko izsaka divkārsa noteikšanas robežas vērtība.

Noteikšanas robeža ⁽¹⁾

— attiecībā uz emisijām ir viena desmitdaļa no parauga ņemšanas vietā prasītās koncentrācijas,

— attiecībā uz ūdeņiem, kam piemēro kādu kvalitātes mērķi:

i) viena desmitdaļa no kvalitātes mērķī norādītās koncentrācijas — iekšējiem virszemes ūdeņiem;

ii) viena piektdaļa no kvalitātes mērķī norādītās koncentrācijas — estuāra ūdeņiem un teritoriālajiem jūras ūdeņiem,

— attiecībā uz nosēdumiem ir 1 μg uz kilogramu sausa svara,

— attiecībā uz dzīvīem organismiem ir 1 μg uz kilogramu mitra svara.

2. Notekūdeņu plūsmas mērīšana jāizdara ar ticamību ± 20 %.

⁽¹⁾ Šo terminu definīcijas ir Direktīvā 79/869/EEK (1979. gada 9. oktobris) par dzeramā ūdens ieguvei paredzētā virszemes ūdens mērīšanas metodēm un paraugu ņemšanas un analīžu biežumu dalībvalstīs (OV L 271, 29.10.1979., 44. lpp.).

IV PIELIKUMS

KVALITĀTES MĒRĶU MONITORINGA PROCEDŪRA

1. Katrai atļaujai, kas piešķirta saskaņā ar šo direktīvu, kompetentā iestāde precizē sīki izstrādātus monitoringa noteikumus un termiņus konkrēto kvalitātes mērķu vai mērķa izpildes nodrošināšanai.
  2. Saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktu dalībvalsts attiecībā uz katru izraudzīto un piemēroto kvalitātes mērķi ziņo Komisijai par:
    - novadīšanas vietām un izkliedēšanas līdzekļiem,
    - platību, kurā piemēro kvalitātes mērķi,
    - paraugu ņemšanas vietu izvietojumu,
    - paraugu ņemšanas biežumu,
    - paraugu ņemšanas un mērīšanas metodēm,
    - iegūtajiem rezultātiem.
  3. Paraugiem pietiekami jāraksturo ūdens vides kvalitāte platībā, ko ietekmē emisijas, un paraugu ņemšanas biežumam jābūt pietiekamam, lai norādītu uz varbūtējām izmaiņām ūdens vidē, jo īpaši ņemot vērā hidroloģiskā režīma dabiskas pārmaiņas.
-